

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 września 2019 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku **F. spółki jawnej z siedzibą w Wólce Załęskiej**

z udziałem **G.G**

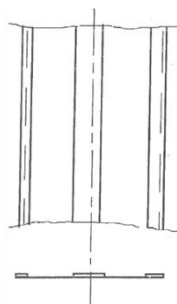
o udzielenie zabezpieczenia

postanawia: oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

F. spółka jawna z siedzibą w Wólce Załęskiej wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń o:

1. nakazanie G.G. zaniechania naruszania wzoru wspólnotowego nr 001388524-0001, poprzez wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu, eksportowanie lub składowanie w tych celach produktu – folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązującego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat

jest odzwierciedlony na poniższym rysunku:

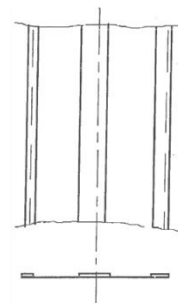
niezależnie od przyjętej przez

obowiązującego nazwy handlowej produktu;

2. zniszczenie folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązującego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest odzwierciedlony na rysunku wskazanym w punkcie 1, znajdującej się w posiadaniu obowiązującego, w tym we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynowych obowiązującego,

poprzez

a. zakazanie obowiązanemu – na czas trwania postępowania głównego – naruszania wzoru wspólnotowego nr 001388524-0001, to jest: wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, eksportowania lub składowania w tych celach produktu – folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązanego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX

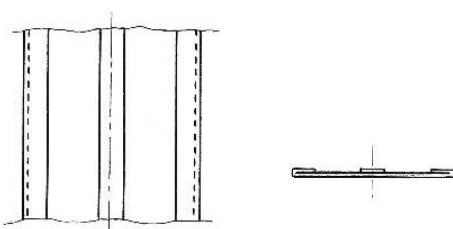
WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest odzwierciedlony na poniższym rysunku: niezależnie od przyjętej przez obowiązanego nazwy handlowej produktu;

b. zajęcie - na czas trwania postępowania głównego - produktów – folii plastikowej przemysłowej oferowanej przez obowiązanego aktualnie pod nazwą handlową „FOLIA STRETCH R/500/10/1.8 ULTRAFLEX WZMOCNIONE BRZEGI”, której schemat jest odzwierciedlony na rysunku wskazanym w punkcie a. stanowiących własność obowiązanego, znajdujących się we wszelkich zakładach produkcyjnych lub magazynowych obowiązanego, w tym w szczególności pod adresem: ul. (...),(...)G. oraz (...),(...) G. oraz w innych miejscach ujawnionych przez komornika sądowego w toku wykonywania czynności.

Wniosła ponadto o nakazanie obowiązanemu na podstawie art. 756² § 1 pkt 1 k.p.c. zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 1.000 zł za każdy rozpoczęty dzień nieprzestrzegania tymczasowych zakazów określonych w pkt a.

Sąd ustalił:

F. spółka jawna z siedzibą w Wólce Załęskiej prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie produkcji wyrobów i opakowań z tworzyw sztucznych. Uprawniona oferuje szeroką gamę różnego rodzaju produktów, w tym: folie stretch, folie rolnicze, taśmy pakowe i worki foliowe. Oferuje również różnego rodzaju maszyny i urządzenia niezbędne w procesie pakowania. (dowód: odpis KRS k.15-20, wydruk ze strony internetowej k.22-28) Uprawnionej przysługuje prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej pod nr 1388524-0001 w dniu 18 października 2013 r. przedstawiającego w dwóch rzutach folię plastikową o

wyglądzie:

Wzór ten jest przedmiotem postępowania w

sprawie o unieważnienie zainicjowanego przez A.K. . (dowód: wydruki z baz DesignView i EUIPO k.29-36, 45-47)

G.G. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji różnego rodzaju folii, m.in. folii stretch, pęcherzykowych, termokurczliwych, silosowych, kiszonkarskich przyzmowych, do sianokiszonki oraz taśm samoprzylepnych i produktów z pianki polietylenowej. Oferuje je na stronie internetowej pod adresem: [http:// \(...\) .pl/oferta/](http:// (...) .pl/oferta/). (dowód: odpis z CEIDG k.21, wydruk ze strony internetowej k.37-40)

Uprawniona powzięła wiadomość, że obowiązany wytwarza i oferuje folię identyczną z jej folią o nazwie handlowej „Power Belt”. Na podstawie analizy porównawczej przeprowadzonej przez dr. inż. P.G. rzeczoznawcę Zespołu Usług Technicznych (...) stwierdziła, że oferowane przez strony produkty mają jednakową lub przynajmniej zbliżoną grubość, barwę i poziom przezroczystości. Krawędzie obu folii posiadają wzdłużne zagięcie tworzące, dające się zauważyć po przyjrzeniu się, cienkie linie wzdłuż bocznych krawędzi. Szerokość bocznych zagięć w obu foliach jest taka sama i przebiega wzdłuż obu stron bocznych folii. W środkowej części folii F. i G. umiejscowiony jest, wzdłuż osi symetrii, pasek folii łączący się z nią siłami adhezji. Rozróżnienie obu folii w wizualnym porównaniu jest niemożliwe, ponieważ nie różnią się one od siebie. (dowód: faktura VAT nr 176/10/18 z 29.10.2018 r. k.41, analiza porównawcza k.42-44)

Sąd zważył:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1 z 5.01.2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a). Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca: wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany, oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży, ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa, użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego, a także składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają także dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru powoda, iż nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust. 2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr

98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13.10.1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Z naruszeniem mamy więc do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo doń wzoru przemysłowego ucieleśnionego w produkcie pozwanego, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów.

Bez znaczenia jest, że wzór obowiązujący różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Zorientowanym jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie, lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny. (M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 (...), z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 (...), z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 (...), z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 (...)i z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 (...).Zgodnie z orzecnictwem dotyczącym pojęcia *poinformowanego użytkownika*, przymiot *użytkownika* oznacza, że dana osoba, niezależnie, czy jest to użytkownik końcowy, czy nabywca profesjonalny, używa produktu, w którym zawiera się wzór, zgodnie z przeznaczeniem tego produktu. Określenie *po-informowany* sugeruje, że nie będąc twórcą czy ekspertem technicznym, użytkownik zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, jakie te wzory zwykle posiadają, i w związku z zainteresowaniem produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy ich używaniu. Jednak nie oznacza to, że poinformowany użytkownik jest w stanie dokonać rozróżnienia wychodząc poza doświadczenie, jakie zgromadził w związku z użytkowaniem produktu między aspektami wyglądu produktu podyktowanymi jego funkcją techniczną a tymi, które są dowolne.

Pojęcie zorientowanego użytkownika należy rozumieć jako pośrednie między pojęciem przeciętnego konsumenta z zakresu dziedziny znaków towarowych – od którego nie wymaga się żadnej szczególnej wiedzy i który na ogół, z powodu swej niedoskonałej pamięci, nie dokonuje bezpośredniego porównania kolidujących ze sobą znaków – a pojęciem „znawcy w danej dziedzinie” używanym w prawie patentowym, oznaczającym eksperta posiadającego pogłębioną wiedzę techniczną. Określa ono nie użytkownika wykazującego przeciętną uwagę, lecz osobę szczególnie uważną, czy to z racji swojego osobistego doświadczenia, czy posiadanej rozległej wiedzy w danym sektorze. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 (...), z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 (...), z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 (...), z 13.11.2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 (...). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej danego produktu lub jego części, a także przepisów mających zastosowanie do takiego produktu. Ograniczenia te prowadzą do standaryzacji niektórych właściwości, które stają się w ten sposób wspólne wzorom stosowanym w danym produkcie. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Stopień swobody twórcy jest wysoki lub bardzo wysoki, jeżeli można wyobrazić sobie różne konfiguracje tego samego produktu, jeżeli produkt może zostać wytworzony w bardzo wielu różnych kształtach, kolorach i przy wykorzystaniu bardzo wielu różnych materiałów, jeżeli opis danego produktu jest bardzo szeroki i nie zawiera żadnego doprecyzowania co do jego rodzaju czy funkcji, lub też jeżeli ograniczenia o charakterze funkcjonalnym dotyczące obecności pewnych podstawowych elementów nie mogą mieć znaczącego wpływu na kształt i widok ogólny produktu, jako że może on przybierać różne kształty i być przedmiotem różnych rozwiązań. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 (...). Ocenie podobieństwa / odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszcyciela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób, w jaki uprawniony używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (obowiązany nie kwestionuje identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu uprawnionego). Należy przy tym wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumenckiej w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania – w ocenie normatywnej – dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej: L. Brâncuși *Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony*. Wydawnictwo C.H.Beck 2012 s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 (...), z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 (...), z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 (...), z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 (...).

Przy ocenie ogólnego odmiennego wrażenia chodzi o wrażenie wizualne, jakie dany wzór wywołuje jako całość. Podstawowe znaczenie ma ujęcie syntetyczne i całościowe, a nie analityczne wyszukiwanie różnic. (A. Tischner, *Przesłanki zdolności rejestracyjnej wzorów przemysłowych*, w: *System Prawa Prywatnego*, tom 14B Prawo własności przemysłowej, red. R. Skubisz, Warszawa 2012, s. 88)

Rozstrzygnięcie o naruszeniu prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego opierające się na wypracowanych w orzecznictwie sądów wspólnotowych regułach oceny indywidualnego charakteru wzoru, wynika zasadniczo z czteroetapowego badania, które polega na określeniu:

1. sektora produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany,
2. zorientowanego użytkownika tych produktów i ich przeznaczenia, a także, poprzez odniesienie do tego zorientowanego użytkownika, stopnia znajomości stanu sztuki wzorniczej i stopnia uwagi wykazywanej przy porównywaniu – bezpośrednim, jeśli to możliwe – poszczególnych wzorów,
3. stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru,
4. wyniku porównania rozpatrywanych wzorów z uwzględnieniem właściwego sektora, swobody twórcy i całościowego wrażenia wywieranego na zorientowanym użytkowniku przez zakwestionowany wzór i przez każdy wcześniejszy wzór, który został udostępniony publicznie. (por. wyrok Sądu UE z 7.11.2013 r. w sprawie T-666/11 *D. Budziewska vs. PUMA*)

Przedstawione reguły oceny naruszenia prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, ze względu na podobieństwo doń wzoru zastosowanego lub zawartego w produkcie pozwanego potwierdzają motywy wyroków ostatnio wydanych przez sądy unijne. (m.in.: wyrok Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 6.03.2019 r. w sprawie C-693/17 oraz wyroki Sądu Unii Europejskiej z 13.12.2018 r. w sprawie T-30/18 i z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18)

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste,
- d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1) Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym. (art. 89 ust. 2) Odnosi się to do przepisów art. 287 w zw. z art. 292 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, zgodnie z którym:

- uprawniony, którego wzór przemysłowy został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego wzór zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody (ust. 1),

- sąd, rozstrzygając o naruszeniu wzoru przemysłowego, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd (ust. 2),

a także do art. 286 p.w.p., zgodnie z którym sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Zabezpieczenia roszczeń wynikających z naruszenia praw własności przemysłowej (w tym do wzorów wspólnotowych) i zasad uczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, przed wszczęciem postępowania, jak i w jego toku (§ 2). Zgodnie z art. 730¹ k.p.c., wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązane go nie obciążać ponad potrzebę.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. przez zajęcie ruchomości - art. 747 pkt 1 k.p.c. Jeżeli jego przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron na czas trwania postępowania - art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.

W sprawach dotyczących naruszeń wzorów wspólnotowych i przemysłowych konieczne jest dochowanie przez powoda (lub wnioskodawcę w postępowaniu zabezpieczającym) szczególnej staranności przy przedstawieniu materiału dowodowego. Aby ustalić co stanowi przedmiot rejestracji, jaki jest zakres ochrony wzoru, jaki jest wygląd produktu pozwanego (obowiązanego), a w końcu, aby rozstrzygnąć o istnieniu podobieństwa w rozumieniu tożsamego ogólnego wrażenia zorientowanego użytkownika sąd musi dysponować dobrej jakości, wiernymi kolorystycznie odpisami świadectw rejestracji EUIPO lub wydrukami z bazy urzędu rejestracyjnego oraz dowodami rzeczowymi lub fotografiami przedstawiającymi w kolorze kwestionowane produkty w sposób odpowiadający rzutom obrazującym zarejestrowane wzory. Nie dysponując dowodami rzeczowymi ani wyraźnymi fotografiami sąd nie ma możliwości dokonania oględzin wzorów i przeciwstawianych im produktów.

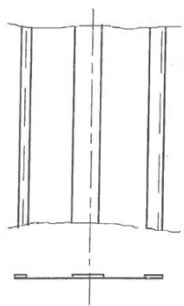
Występując z wnioskiem spółka F. nie złożyła jako dowodu rzeczowego kwestionowanej folii G.G. ani jej fotografii uniemożliwiając Sądowi dokonanie porównania zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i przeciwstawionego mu wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie obowiązanego. W konsekwencji nie było możliwe poczynienie przez Sąd ustaleń faktycznych w zakresie podobieństwa z punktu widzenia zorientowanego użytkownika. Sąd nie może

oprzeć się na ustaleniach załączonej do wniosku ekspertyzy rzeczoznawcy, która nie zawiera przedstawienia wyglądu produktu obowiązanego. Rzeczoznawca dokonuje w niej porównania produktów stron, choć brak jest podstaw do ustalenia, że produkt uprawnionej realizuje zarejestrowany wzór wspólnotowy.

Nade wszystko opinia prywatna może być uznana jedynie za twierdzenia strony, która się na nią powołuje, jej złożenie nie stanowi natomiast uprawdopodobnienia przyszłych roszczeń.

Z tych względów przyszłe roszczenia F. spółki jawnej z siedzibą w Wólce Załęskiej należy uznać za nieuprawdopodobnione i nie zasługujące na zabezpieczenie. (a *contrario* art. 730¹ k.p.c.)

Dodatkowo Sąd pragnie wskazać na wadliwe sformułowanie przyszłych roszczeń i sposobów ich zabezpieczenia. Spółka F. odnosi sankcje naruszenia i środki zabezpieczające do produktu

zobrazowanego na grafice , która przedstawia zarejestrowany na jej rzecz wzór wspólnotowy, a nie produkt obowiązanego. Z braku dowodów nie można stwierdzić, że ten ostatni realizuje wszystkie cechy wzoru. Dodatkowo, na jednej grafice zostały przedstawione różne ujęcia folii, co może utrudniać ustalenie w toku postępowania egzekucyjnego jaki jest wygląd naruszającego produktu.